

IZ ŠOLSKIH KLOPI

- Jezero umira**
Naše vode so vsak dan bolj onesnažene. Ljudje odmetavajo vanje odpadke, industrija spušča strupene snovi, avtomobili pa oddajajo strupene pline.
V Zadvoru je bilo pred nekaj leti majhno jezero. V njem so živele ribe, rasli in cveteli so lokvanji in druge vodne rastline. Pozimi so se na njem otroci drsali. Poleti so ribiči lovili ribe. A zdaj se ob jezeru naselili ljudje. Vanj so speljali kanalizacijo in ga zasuli z odpadki. Sedaj v jezeru ni več življenja. Jezero je umrlo po malomarnosti ljudi.
Narava takole počasi umira. Vse okolje je umazano. Učenci naše šole smo že večkrat očistili okolico in bi radi pomagali tudi našim vodam, da bi postale spet čiste. Mislim, da s tem vsaj malo prispevamo za belo in čisto Ljubljano.
MURUŠA HOČEVAR, 4. r. Hrušica
- Naši prijatelji iz Črne gore na obisku**
Kot vsako leto je bilo tudi letos prijateljsko srečanje pionirjev Jugoslavije. Prišlo je po deset učencev iz različnih mest. Mi smo bili gostitelji pionirjev iz Črne gore. Preživeli smo tri nepozabne dni. Skupaj smo šli v muzej revolucije, Postojnsko jamo, ki jim je bila še posebno všeč in na pohod. Zvečer pa smo se zbrali pred blokom in se prijetno zabavali. V soboto se je blizal konec srečanja. Med seboj smo si izmenjali darila in naslove.
Pospremili smo jih do Brnika in upali, da se bomo še kdaj srečali. Preživeli smo čudovite tri dni, ki mi bodo ostali v lepem spominu.
TINA ŠKONDRIČ, 7. razred Škrapina za obveščanje OŠ Karla Destovnika-Kajuha
- Marija Vogelnik med nami**
V sredo, 20. 4. 1988, smo imeli učenci naše šole zaključno prirediteljalno značko. Obiskala nas je ilustratorica in pisateljica Marija Vogelnik.
Učenci knjižničarskega krožka so pripravili krajši kulturni program. Tovarišica Marija Vogelnik je odgovarjala na številna vprašanja in se podpisala v knjigo prisotnih.
Bilo je zanimivo in prijetno.
NINA STEPANOVIČ, 3. a OŠ KDK
- Naravoslovni dan o zdravju**
5. maja 1988 smo imeli naravoslovni dan na temo zdravje. V šolo smo prišli ob 8.30. Tovarišica nas je odpeljala v večnamensko učilnico na višji stopnji. Na tablo je napisala vprašanja in nas razdelila v skupine. Vse skupine so morale odgovoriti na ista vprašanja. V pomoč smo imeli knjigo o prvi pomoči. Po malici smo se preselili v drugo učilnico, ker so imeli nekateri pouk. Tam smo nadaljevali reševanje nalog. Preselili smo se v malo telovadnico, kjer so nam učenci 7. razredov pokazali, kako pomagamo drugemu v nesreči. Bilo je veliko zanimivega. Ta ogled je trajal eno šolsko uro. Potem smo odšli domov.
Ta dan mi bo ostal v lepem spominu, ker sem se veliko naučil.
ANDREJ SLABANJA, 4. a OŠ Leopolda Mačka-Boruta Novo Polje

Revijalno srečanje šolskih zborov

Tako kot minula leta smo tudi letos lahko prislusnili dosežkom devetih otroških in sedmih mladinskih zborov, ki so nastopili v torek, 17. in v četrtek, 19. maja 1988 v občinskem kulturnem domu Španski borci.

Z otroškimi zbori so se predstavili: Terezija Černe z OŠ Družine Kefer, Oliva de Corti z OŠ II. grupe odredov, Dragica Žontar in Štefka Kozamernik z OŠ Edvarda Kardelja ter Nadja Cetinski z OŠ Adolfa Jakhla.

Mladinskim zborom so dirigiral Gani Bučina - OŠ Nove Jarše, Saša Frelj - OŠ Kette Murn, Silva Jakob - OŠ Edvarda Kardelja in Marija Urbančič, ki je predstavila mladinski zbor Glasbene šole Moste.

Pohvaliti pa velja zborovodje, ki so nastopili z otroškimi in mladinskim zborom; to so Teodor Kalinšek z OŠ Leopolda Mačka - Boruta, Liljana Stepic z OŠ Toneta Trtnika - Tomaža, ter dolgoletna in verjetno po času delovanja najstarejša med vsemi - Ana Zupan, ki je dirigirala pevcem OŠ Vide Pregarc.

Na dveh preprostih vendar prijetnih koncertih smo slišali pisano programsko paleto: enajst slovenskih ljudskih in dvaindvajset slovenskih umetnih pesmi, po eno medjimursko in madžarsko ljudsko pesem ter trinajst pesmi tujih skladateljev, med katerimi je doživela Pergolesijeva Zlata roža kar tri izvedbe.

Na povsem spodoben način so se mladi zboristi in njihovi zborovodje spomnili dveh slovenskih skladateljskih »okrogloletnikov«, ko so zapeli po nekaj pesmi 60-letnega Jakoba Ježa in 80-letnega Pavla Šivica.

Glásbeniškim, oziroma zborovskim bralcem ni moč skriti statistično obarvanega zapisa, saj revijalno srečanje ni niti tekmovanje, niti koncertantnost tiste vrste, ki jo pričakujemo in zahtevamo od naših nacionalno - reprezentančnih zborovskih sestavov, da bi se lahko spuščali v ne vem kakšne strokovne razčlembе. Za kaj takega nimajo domala nobenih pogojev, niti glasovnih, niti strokovnih, časovnih in prostorskih, še najmanj pa gmotnih - kar vse je brezpogojno potrebno, da lahko vzgajamo tak pevski ansambel.

Je sčasoma več ne slišimo, tako da postane naučeno razglašena, itn.

Vse to in še kaj smo nekoč že obvladovali na nekdanjih ljubljanskih zborovskih srečanjih v Pionirskem domu pred dobriimi dvajsetimi leti, česar se posamezne zborovodkinje zagotovo še spomnijo.

Prof. Miro Kokol

Program za junij

- 8. junij ob 16. in 18. uri**
Srečanje plesnih skupin in organizaciji ZKO Moste-Polje
- 9. junij ob 19. uri**
Zaključni nastop gojencev Glasbene šole Moste-Polje
- 14. junij ob 20. uri**
Odprije razstave foto sekcije KUD Vide Pregarc v Jelovškovem likovnem salonu
- 15. junij ob 17. uri**
Zaključna prireditev osnovne šole Vide Pregarc
- 22. junij ob 19. uri**
Promenadni koncert pihalnega orkestra milice pred domom
- 29. junij ob 11. uri**
Promenadni koncert pihalnega orkestra milice na Ljubljanskem gradu v organizaciji kulturnega doma Španski borci.

RAZSTAVA O CENTRALNI TEHNIKI KOMUNISTIČNE PARTIJE SLOVENIJE V LJUBLJANI

Tokrat pisano na kožo mladih

Na dan mladosti je bila v Galeriji revolucije, Mestni trg 10, odprta zanimiva razstava o delovanju centralne tehnike komunistične partije Slovenije v Ljubljani, ki jo je pripravil Mestni muzej, vendar tokrat drugače, kot smo jih po naših muzejih vajeni. Razstava s petdesetimi tehničnimi enotami prikazuje sektorje in delo Centralne tehnike KPS (tiskarski, ciklostilni, gradbeni, delavnice, javke, zvezde, radijski, dokumentarni, nabave in pirotehnika) skozi njeno delo in hkrati skozi način življenja delo aktivistov-tehnikov.

mer lahko sam natisne prvo stran Slovenskega poročevalca ali na ciklostilu razmnoži trosilne listke. Solarji pa se lahko istočasno, ko si ogledajo razstavo, udeležijo tudi nagradnega kviza, tako da izpolnijo vprašalnik z odgovori, ki jih je treba najti na razstavi. Res zanimivo in bolj privlačno kot na razstavah, ki smo jih vajeni.

Sicer pa nas Mestni muzej Ljubljana že nekaj let prijetno preseneča z drugače pripravljenimi in postavljenimi razstavami o razvoju ljubljanskega prostora in Ljubljane od najstarejših časov do danes in še posebej v na-

rodnoosvobodilnem boju. Spominimo se razstave »Osvobodilna fronta v Ljubljani - država v državi«, ki je bila postavljena leta 1981. Razstave »Ljubljana v letu 1945«, ki je bila postavljena leta 1985 in kasneje »Ljubljana od ustanovitve Osvobodilne fronte do vstaje (1941)«. Sedanja razstava o Centralni tehniki je že četrta iz cikla načrtne študije medvojne časa.

Razstavo so ob pomoči posameznih članov Centralne tehnike pripravili kustodi oddelka ljudske revolucije Taja Čepič, Janez Kos, Egon Ravbar in Irena Žmuc ob sodelovanju arhitekta Ule Vehovar-Kenda.

Vzemite si čas, ogledajte si njihovo delo ter pokukajte v našo resnično polpreteklost.

S. G.

KUD VIDE PREGARC

Deset let fotosekcije

V mesecu mladosti pred desetimi leti so se okrepile vrste članov KUD Vide Pregarc z dvema sekcijama. Poleg likovne je bila še fotografska.

Nastala je na podlagi več družbenopolitičnih dejavnikov in uredništva Nsk glede na vlogo in položaj fotografije v našem glasilu ob že nekajletnem izhajanju umetniške priloge 25. MAJ in ob uvajanju Nsk kot 14-dnevnik. Botrovalo pa je ustanovitvi sekcije več ljubiteljev fotografskega izražanja okolja, časa in sebe v njem.

Organizacijsko vodstvo deseterice prvih entuziastov je prevzel Saturnuš Miran Todori, umetniški mentorstvo pa mednarodni mojster fotografije inž. dr. Tihomir Pinter.

Svoje dejavnost so novoorganizirani fotografi intenzivirali tudi v kvaliteto in uspeh tega je bila še istega leta prva sekcijaska razstava:

OBČINA skozi objektiv, ki je ob slovenskem kulturnem prazniku leta 1983 v izboru izšla tudi v umetniški prilogi Nsk 25. MAJ. Umetniški vodja T. Pinter je pred dvema letoma predstavil ciklus portretov naših španskih borcev, leta 1985 pa v KD Španski borci portrete slovenskih likovnikov, ki so izšli tudi v samostojni ediciji Umetnik v ateljeju v sodelovanju z A. Bassinom - prispeval je besedni del (intervjuje)...

A bodi naštevavanja dovolj. Le še besedo o prostoru. Sprva so se fotografi sestajali kar v uredništvu Nsk, gostovali pa so v temniških Toplane, Kluba LT na Vevčah, VVO A. Oček... Pitem so si prostor s temnico sami uredili v nastajajočem mladinskem klubu v bivših prostorih knjižnice J. Mazovca. Sedaj so »na cesti«, ker se je v te prostore vselila stanovanjska skupnost.

Ob jubileju naj torej fotografom veljajo tople čestitke in še svetlejšje perspektive za naprej - predvsem pa prostor s temnico za nemoteno delo.

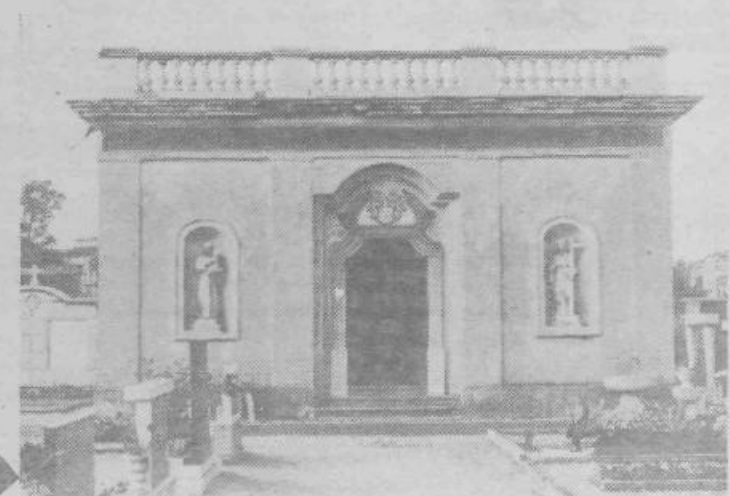
AM

drugje, se včasih prikazejo prhutajoča krila netopirja. Že zaradi namena, kateremu služi, je pokopališče primeren kraj, da se človek zamisli nad preteklostjo in hkrati nad brezbriznostjo nas, ki živimo, do nje.

Razpadajoča kapela baronov Codellijev na Štepanjskem pokopališču je še eno pričevanje o odnosu, ki ga imamo do naše kulturne dediščine. Tega odnosa seveda ni mogoče opravičiti z besedami, da ni denarja. Morda se bo kdó, ki bo prebral te vrstice, oglašil in povedal svoje mnenje.

D. J.

Grobnica Codelli

Pevci, kje ste?

Pripravljali odbor za ustanovitev moškega pevskega zbora v Štepanjskem naselju ponovno vabi k sodelovanju vse moške krajanе, ki bi želeli sodelovati. Vsi, ki vas je narava obdarila s posluhom in lepim glasom, ne oklevajte,

prijavite se strokovni službi krajevnih skupnosti Štepanjskega naselja, Vlahovičeva 31 ali na telefonsko številko 43-900.

Pridite, več ko nas bo, lepše bomo zapeli!
VILJEM KLEMENC

PISMO BRALCEV

Okrog šole KDK v Štepanjskem naselju bi bilo lahko lepše!

Marija Prelesnik, ki stanuje ob OŠ Karla Destovnika-Kajuha v Štepanjskem naselju, nam je poslala pismo, v katerem je kritično ošvrknila to veliko osnovno šolo v naselju in njen kolektiv, ki po njeni sodbi premalo skrbi za urejenost svoje šolske okolice. Piše, da so delavci Rasta tudi letos, kot že druga leta, prekopal, posadili in z vejami zavarovali gredice pred šolo, solarji pa so jih kmalu prehodili, kot da bi bile igrišče. Kljub velikim oknom iz razredov in drugih prostorov ni učencev, ki so hodili po sveže urejenih gredicah, nihče opozoril. Nasploh, meni Marija Prelesnik, učiteljski kolektiv premalo skrbi za okolico šole, zato je ta neurejena in okrog nobenega stanovanjskega bloka v naselju ni tako grdo.

V pismu se Marija spomni svojih osnovnošolskih let in pravi, da so v njenem kraju vsak teden nekaj ur namenili za urejanje vrta in okolice šole, da je bila vedno zglede urejena. To je vzgojno dobro vplivalo na učence in seveda zglede tudi na kraj in dobro ime šole. Tudi na OŠ KDK bi lahko nekaj ur v učnem programu namenili skrbi za urejenost okolice šole.

Pismo povzel S. G.

Pozabljena grobnica Codellijev

Spoštovana tovarišica Darja!

Ker satno vas osebno poznamo iz uredništva Naša skupnost, se obracam na vas s prošnjo, da bi se skrbi za lepše okolje in našo dediščino skupaj poiščemo tistega, ki bi nekaj naredil za Kodeljevo grobnico na Štepanjskem pokopališču. Ta je v usmiljenjavnem vrednem stanju, saj že vrsto let razpada in je kot taka tudi nevarna za ljudi, ki v neposredni bližini hodijo.

Sportni park Kodeljevo in krajanji bi morali nekaj narediti, da bi že letos pred pričetkom nove zime zaščitili to, kar je še ostalo, če že ne dokončno popravili. Morda bi zavod za spomeniško varstvo vprašali za mnenje, predracun sanacije in morebiten napotek za pravičen pristop k reševanju tega res žalostnega in sramotnega pozabljanja na tisto, česar več ne potrebujemo.

Veliko stvari se da napraviti z obveščanjem in ustanovitvijo žiro računa, da bi se glede tega kaj premaknilo z mrtve točke. Kaj mislite vi?

V upanju, da boste vi napravili (namesto mene) prvi korak in ne bo čas zmagovalec v negativnem smislu, vas lepo pozdravljam.

Bralka in stanovalka Štepanjskega naselja

Naša bralka nam sporoča, v kako žalostnem stanju je velika kapela na Štepanjskem pokopališču, v kateri so grobovi baronov Codellijev, ki niso nepomembni za našo zgodovino. Nekateri izmed njih so kot mecenji zaslužni tudi za kulturo našega naroda, zadnji lastnik graščine Thurn baron Anton Codelli pa je ne le pri nas, marveč tudi drugje po svetu znan kot izumitelj. Naj zapisu naše bralke dodamo še fotografijo in nekaj dodatnih besed.

Od daleč pogled na grobnico, še zlasti ne na fotografiji, ne razkrije očem tistega, kar se pokaže od bližje. Zunanost kapele je v klavnem stanju; odpada omet in ploščevina visi s strehe. Zarjavela ključavnica zdaj sicer stiska skupaj prav tako zarjavela rešetkasta železna vrata, pogled v notranjost pa človeka mora razžalostiti. Notranjost kapele je prekrita z odpadajočim ometom in drugo umazanijo, pokrov, ki prekriva grobnico, je poškodovan, izza marmornatih plošč, na katerih so z latinskimi črkami napisana tudi imena Codellijev, ki so pokopani

M. R.